

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XXIII. Non satis constat an saepe jam pro rebus ratione praeditis, an semel tantum passum, an etiam aliquando passurum Christum putaverit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

comparationem videlicet hujus nostri Evangelij, quod temporale est, & in transitorio mundo ac saeculo A
 predicatum. Quod quidem etiam si usque ad passionem Domini Salvatoris inquirere voluerimus: quan-
 quam audax & temerarium sit in caelo ejus quærere passionem; tamen si spiritalia nequitia in caelestibus
 sunt, & non erubescimus crucem Domini confiteri propter destructionem eorum, quæ sua passione destru-
 xit; cur timeamus etiam in supernis locis, in consummatione seculorum aliquid simile suscipi, ut om-
 nium locorum Gentes illius passione salventur? Ex hac Hieronymi interpretatione liquet pepe-
 ram à Iustiano accepta fuisse verba Origenis; nam quod apud eum legitur: *ἵνα ὁ σωτη-
 λείας τῶ πάντων αἰῶν*, tamne supine & negligenter intellexisse credemus Hieronymum,
 ut verteret: in consummatione seculorum? Potius est ut dicamus legendum: *ἵνα ὁ σωτηλείας ὁ
 αἰῶν*, facili literarum permutatione: nam & libr. 5. in Epist. ad Rom. ubi vertit Rufinus:
 mortis huius quam in seculorum sine suscepit, verisimile est scripsisse itidem Origenem: *ἵνα ὁ σω-
 τηλείας ὁ αἰῶν*. Id si ita est, Origeniano huic loco lemma huiusmodi Iustinianus indutum B
 praeferit: *ὁ πρὸς τῶν δαιμόνων διὰ τὸν χριστὸν σταυρωθῆναι, & πάλαις τῶν εἰς τὴν ἐσθέρου
 αἰῶνα*. Operere Christum etiam pro Dæmonibus crucifigi, idque sapius in futuris saeculis: quod cū extra
 ordinem in fronte describendum esset, male sequentibus in unam seriem adtextum est.

XXIV. Certe de morte à Christo appetita aliter sensisse Origenem ac vulgo in eum
 iactatur, ex perspectis attenda consideratione ejus verbis conjecturam capio; neque enim
 persuaderi possum tantum in eo fuisse vix cordiæ, ut iterata Christum vel passum, vel passum
 esse crederet supplicia, aut in caelo, aut in aère; vel Angeli, vel Dæmonis indutum
 forma. Calumniæ huic præbuisse videtur ansam unus ille locus quem proferunt Iustinia-
 nus, & Hieronymus. Nam alium nullum expressis hærescos huius notis insignem apud C
 eum reperio, nec ullos in ijs exitisse lucubrationibus verisimile est quæ intercederent;
 nec eos quippe intactos adversarij ejus prætermisissent. At locum hunc Iustinianus corru-
 ptum fuisse demonstravimus. Quod si Hieronymi interpretationi adhæreamus, non tam
 aperta erit sententia, ut inde consequi demus id voluisse sibi Origenem, Christum pro Dæ-
 monibus iterum mortem appetiturum. Maximam præterea & præcipuam Dogmatis huius
 partem, quæ pro salute Dæmonum Dæmonem futurum Christum statuit, minime in Ori-
 genis extare libris fatetur Hieronymus, sed ex ejus tantum pronuntiatis necessario pro-
 fluere arbitratus est; itidem ut Alexandrinus ille Theophilus, quemadmodum dixi, cum
 eorum accusationes recenserem. Genuinam ergo de morte Christi doctrinam Origenis
 hanc fuisse censo: semel omnino Christum obiisse, in terris nimirum, cum à Pontio Pi- D
 lato morti additus est: postquam autem cruento illic mactatus sacrificio hominū peccata
 eluit, spiritali quodam sacrificio caelestium, aliarumque rerū, quæ rationis composites essent,
 noxas absterfisse. Nisi quia forte, inquit Homil. 1. in Levit. hoc intelligi voluit (Moyses) quod
 sanguis Iesu in Hierusalem effusus est, ubi erat altare, & basis ejus, & Tabernaculum testimonij: sed &
 quod super illud altare quod est in caelis, ubi & Ecclesia primitivorum est, idem ipse sanguis aspersus erit,
 sicut & Apostolus dicit: Quis pacificavit per sanguinem crucis suæ, sive quæ in terra sunt, sive quæ in
 caelis. Recte ergo secundo nominat Altare, quod est ad vestium Tabernaculi testimonij, quia non solum pro
 terrestribus, sed etiam pro caelestibus ablati est hostia Iesus. & hic quidem pro hominibus ipsam corpora-
 lem materiam sanguinis sui fudit: in caelestibus vero ministrantibus (si qui illi inibi sunt) sacerdotibus, E
 vitalem corporis sui virtutem, velut corporale quoddam sacrificium, immolavit. Addit deinde duplicem
 in eo fuisse hostiam, unam terrestribus convenientem, aliam aptam caelestibus; & cum

Hier. Ep. 57
 61. ad Act. 17.
 cap. 4.

Hebr. 6. 9
 & 10. 20.

1. Tim. 3. 16.

Psalm. 87.
 5. 6.

Ecd. 4. 11.

1. Petr. 3.
 18, 19.

1. Petr. 4. 6.

duplici illo velamine, quod commemorat Paulus in Epistola ad Ebræos, caro Christi, &
 caelum quod ipse penetravit, significentur, duplex proinde intelligendum esse sacrifi-
 cium, per quod terrestribus & caelestibus salutem comparavit. Hæc attente perspecta ex-
 positionem quæ ad oram adjecta est, manifesto respient, quæ caeleste illud sacrificium Eu-
 charistiam esse, terrestre vero toleratam in cruce mortem asseritur. Præterea non pro pec-
 cato, sed pro munere oblati in caelo Christum pronuntiat Hom. 2. in Levit. Vide ergo, inquit,
 ne forte Iesus, quem Paulus dicit pacificasse per sanguinem suum non solum quæ in terris, sed & quæ in
 caelis sunt, idem ipse sit vitulus, qui in caelis quidem non pro peccato, sed pro munere oblati est: in terris
 autem, ubi ab Adam usque ad Moysen regnavit peccatum, oblati sit pro peccato: & hoc est passum esse F
 extra castra. Quomodo autem unicuique in sua forma apparuerit, exponit ipse Tom. 1. in
 Ioh. p. 32. 33. & hominem hominibus factum esse docet, quando Manifestatus est in carne: An-
 gelum Angelis, quando Patriarchis & Prophetis visus est, Moysi puta in rubo; Inferis au-
 tem, quando Factus est inter mortuos liber. Prædicasse quoque Angelis Evangelium dici po-
 test, quando futura Incarnationis mysterium ipsis aperuit; Subterraneis vero, quando
 Penetravit omnes inferiores partes terra, & inspexit omnes dormientes, & illuminavit omnes sperantes
 in Domino; quando Mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu, in eo his qui in carcere erant
 spiritibus veniens prædicavit, qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam in
 diebus Noë; quando Mortuus evangelizatum est, ut judicentur quidem secundum homines in carne,
 vivant autem secundum Deum in spiritu. Vel tunc etiam Angelis doctrinam suam prædicasse